

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני כבוד השופט גד גדעון

עמ"ש 23155-11-19

המבקשת

פלונית

ע"י ב"כ, עוה"ד רועי בראונר

נגד

המשיב

פלוני

ע"י ב"כ, עוה"ד יצחק גבאי

החלטה

1. זוהי החלטה בבקשה להארכת מועד להגשת ערעור על פסק דינו של בית המשפט הנכבד לענייני משפחה באשדוד, בתלה"מ 3741-03-17, אשר ניתן ביום 25.7.19, ע"י כבוד סגנית הנשיאה, השופטת ענת אלפסי. הוחלט לדחות את הבקשה, כמפורט להלן.
2. התובענה שבה ניתן פסק הדין, אשר הוגשה על ידי המשיב, עניינה פירוק שיתוף בדירת הצדדים. יצויין ויודגש, כי במהלך התביעה האמורה, בכל שלביה, עד מתן פסק הדין מושא הערעור, יוצגה המבקשת ע"י עורכת דין שמונתה לייצגה ע"י הלשכה לסיוע משפטי.
- בשנת 2018, הגישה המבקשת תובענה לשלום בית, מזונות ומדור ייחודי בדירת הצדדים, לבית הדין הרבני האזורי הנכבד באשדוד.
- ביום 13.11.18, הורה בית הדין על מתן מדור ייחודי למבקשת בדירת הצדדים. צו זה הוארך בהחלטת בית הדין הנכבד ביום 2.2.19. ביום 26.5.19, החליט בית הדין הנכבד להותיר את הצו על כנו עד החלטה אחרת, וכן הורה על שמיעת ראיות בתביעת שלום הבית.
- ביום 25.11.18, היינו לאחר מתן צו המדור הייחודי ע"י בית הדין הנכבד, וקודם החלטתו להאריך את הצו, במסגרת ישיבה שהתקיימה בפני בית המשפט קמא, הגיעו הצדדים להסכמה כדלקמן:
1. "חלוקת הרכוש תסתיים באופן שבו דירת המגורים ברח' תמכר, מתוך התמורה תסולק יתרת המשכנתא והיתרה תחולק בין הצדדים שווה בשווה, אגב גירושין.
2. שאר הטענות הכספיות של הצדדים, תימחקנה, למעט לגבי החובות המשותפים במועד הקרע לגביהם ביהמ"ש ישמע את הצדדים וכריע לפי סעיף 79 א לחוק בתי המשפט, לאחר שהצדדים קיבלו הסבר לגבי יתרונותיו וחסרונותיו של הליך זה.
3. חלוקת התמורה בגין הדירה תתבצע תוך שנה מהיום, או לאחר קבלת פסק הדין של בית הדין הרבני, לפי המוקדם.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני כבוד השופט גד גדעון

עמ"ש 23155-11-19

4. מכירת הדירה תתבצע תוך 6 חודשים מהיום, כאשר מועד הפינוי וקבלת התמורה
יתבצעו תוך שנה מהיום.

5. ככל שהצדדים ישתפו פעולה ביניהם במכירת הדירה, יכלו לעשות כן תוך 6
חודשים. במידה ולא ישתפו פעולה, ב"כ הצדדים יתמנו ככונסי נכסים לצורך
מכירת הדירה למרבה במחיר, לאחר התמחרות אליה יוזמנו גם בעלי הדין".

הסכמה זו של הצדדים אושרה בפסק דינו של בית המשפט קמא באותו יום, ובית המשפט
קמא הוסיף והורה על הגשת מסמכים לצורך הכרעה בעניין חלוקת כספים וחובות ממועד
הקרקע, על דרך הפשרה, בהתאם להסכמת הצדדים.

לאחר החלטת בית הדין הנכבד מיום 2.2.19, להאריך את תוקף צו המדור הייחודי, הגישה
המבקשת לבית המשפט קמא בקשה לעיכוב הליכי פירוק השיתוף, על יסוד החלטת בית
הדין האמורה. בקשה זו נדחתה בהחלטת בית המשפט קמא מיום 25.4.19, אשר ניתנה
לאחר עיון בטענות הצדדים, ואשר ובמסגרתה נקבע: "הסכמת הצדדים לפירוק השיתוף
בדירה קיבלה תוקף של פסק דין עוד בדיון מיום 25.11.18 ואין בהחלטות בית הדין הנכבד
כדי לשנותה. ככל שהנתבעת מעוניינת להמשיך ולהתגורר בדירה, תוכל לשכור אותה מן
הרוכש. לאור חילופי הייצוג, ב"כ הצדדים יגישו עד 10.4.19 פסיקתא של צו מינוי משותף.
לא יעשו כן, ימונה כונס נכסים חיצוני".

בהמשך הגישה המבקשת בקשה לרכישת חלקו של המשיב בדירה, שבמסגרתה שבה
וביקשה לעכב את פירוק השיתוף עד מתן החלטות בית הדין הנכבד בתובענה שלפניו.
המשיב התנגד לבקשה ועתר למנות כונס נכסים למכירת הדירה.

ביום 25.7.19, ניתן כאמור פסק הדין מושא הערעור. במסגרת פסק הדין, פסק בית המשפט
קמא במחלוקת הכספית על דרך הפשרה, וחייב את המשיב לשלם למבקשת סך 40,000 ₪.

באשר למכירת הדירה, קבע בית המשפט: "... כפי שקבעתי בהחלטות קודמות, מקום בו
ניתן פסק דין לפירוק שיתוף ובהסכמת הצדדים, אין מקום לעכב מכירת הדירה. על מנת
לממש הוראת בית הדין הרבני בדבר המדור הספציפי יש ליתן לאשה זכות ראשונים
לרכוש הדירה באמצעות השוואת הצעתה להצעות הנוספות, ולחילופין לאפשר לה לשכור
הדירה מהרוכש". בהמשך פסק הדין מינה בית המשפט קמא את באי כח הצדדים ככונסי
נכסים לשם מכירת הדירה, הורה על קיום התמחרות שעליה יוזמנו גם בעלי הדין, וכן קבע,
בהתייחס לתוצאות ההתמחרות: "מי מהמציעים אשר יציע את הסכום הגבוה ביותר,
בתנאי התשלום הטובים ביותר, כאשר מועד פינוי הדירה יתקיים לא לפני 25.11.18
וכאשר הוא מתחייב להשכיר הדירה לנתבעת עד הכרעתו הסופית של בית הדין הרבני,

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני כבוד השופט גד גדעון

עמ"ש 23155-11-19

1 הוא אשר יזכה ברכישת הדירה. היה והאשה תשווה הצעתה לזו של המציע הטוב ביותר,
2 כי אז תזכה לרכוש חלקו של האיש בדירה. לשם כך, תעביר לקופת הכינוס מחצית
3 ההפרש בין סכום הרכישה לבין יתרת המשכנתא לסילוק, בקיזוז 40,000 ₪ ותיקח על
4 עצמה מלוא המשכנתא. עם קבלת החלטת כב' בת הדין הרבני בעניין הכתובה, תועבר אל
5 האיש יתרת התשלום המגיע לו, בקיזוז דמי הכתובה, ככל שייפסקו. היה ולא תינתן
6 החלטת בית הדין בעניין זה העד ליום 8.11.19, (שנה ממועד הדיון) כי אז יוותרו בקופת
7 הכינוס 100,000 ₪ לשם הבטחת דמי הכתובה ככל שייפסקו והיתרה תועבר לאיש".

8
9 ביום 7.10.19, פנתה המבקשת אל בית המשפט קמא בבקשה להקפיא את מכירת הדירה.
10 עוד קודם לכן פנתה המבקשת אל בית המשפט והודיעה, כי ביקשה להחליף את עורכת הדין
11 שייצגה אותה בשל חוסר שביעות רצון מתפקודה. ביום 7.10.19, הורה בית המשפט על
12 העברת בקשה לתגובת כונסי הנכסים וכן הורה שכל שטרם נחתם הסכם מכר, לא ייחתם.
13
14 כונסת הנכסים, שהינה עורכת הדין שייצגה את המבקשת בכל שלבי התביעה עד מתן פסק
15 הדין, הודיעה לבית המשפט, כי במהלך ההתמחרות שהתקיימה עוד ביום 24.9.19,
16 התייצבה המבקשת יחד עם עורך דין מטעמה, ולאחר שנפתחו המעטפות והסתבר כי
17 ההצעות נמוכות מהערכת השמאי, הוסכם, כי המבקשת תודיע תוך 7 ימים לכונסי הנכסים,
18 אם רצונה לרכוש את חלקו של המשיב. כונסת הנכסים הודיעה, כי אינה מתנגדת לכך
19 שהמבקשת תרכוש את חלקו של המשיב בתנאים שיקבע בית המשפט קמא.
20
21 ביום 11.11.19, הורה בית המשפט קמא למבקשת להבהיר תוך 7 ימים, כיצד בדעתה לרכוש
22 את חלקו של המשיב בדירה, וכן הורה, כי בהעדר תגובה מטעם המבקשת, ימשיכו כונסי
23 הנכסים בהליכי הכינוס.

24
25 באותו יום – 11.11.19, הוגשה הבקשה דנא להארכת המועד להגשת ערעור על פסק דינו של
26 בית המשפט קמא מיום 25.7.19.

27
28 4. במסגרת הבקשה פירטה המבקשת בתמצית, את השגתה על פסק הדין, שעיקרה כי בית
29 המשפט קמא לא היה רשאי, לסברתה, להורות כל הוראה שמשמעה ביטול צו המדור
30 הייחודי שנתן בין הדין, שהינו בעל הסמכות הייחודית לעניין זה. המבקשת סבורה, כי היה
31 על בית המשפט קמא להורות בפסק דינו, כי במסגרת המכירה יש "לחייב את הרוכש
32 להשכיר את הדירה לנתבעת", תחת ההוראה שקבע "לאפשר לה לשכור את הדירה
33 מהרוכש". המבקשת סבורה, כי סיכוי הערעור להתקבל גבוהים.
34

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני כבוד השופט גד גזעון

עמ"ש 23155-11-19

1 המבקשת טענה, כי משניתן פסק הדין במהלך פגרת בתי המשפט חל המועד האחרון להגשת
2 ערעור ביום 29.10.19.

3
4 המבקשת טענה, כי סיבת האיחור היתה השתהות הלשכה לסיוע משפטי במתן תשובה
5 לבקשתה להעמיד לה ייצוג לצורך הערעור כאשר רק ביום 5.11.19, הודיעה לה הלשכה כי
6 מונה עו"ד שייצגה בבית הדין הרבני הנכבד, אך לא אושר מינוי עורך דין בערעור.

7
8 המבקשת טענה, כי בלית ברירה פנתה לחברה טובה שהעמידה לה הלוואה לצורך ייצוג
9 משפטי ראשוני בערעור.

10
11 המשיב מתנגד לבקשה. לסברתו, המבקשת פועלת בחוסר תום לב ועושה שימוש לרעה
12 בהליכים. להבנתו המבקשת חזרה בה מהסכמתה המפורשת למכירת הדירה ולחלוקת
13 התמורה בחלקים שווים. כן טען, כי המבקשת הגישה את התובענה לשלום בית בבית הדין,
14 ממניעים טקטיים בלבד.

15
16 בתשובתו פירט עוד טענות ביחס להתנהגותה המבקשת, וטען להסתרת פרטים רלוונטיים
17 מבית המשפט.

18
19 המשיב טען, כי הערעור שאותו מתכוונת המבקשת להגיש, מתייחס למעשה לפסק הדין
20 החלוט בעניין פירוק השיתוף, כאשר ניתנה לצדדים שהות של שישה חודשים בפועל למכור
21 את הדירה בכוחות עצמם, אלא שהם כשלו בכך.

22
23 6. המבקשת טענה בבקשתה, כי המועד האחרון להגשת הערעור על פי דין היה 29.10.19. אילו
24 כך היה, הרי שאיחורה של המבקשת לא היה גדול ביותר משהוגשה הבקשה ביום 11.11.19.

25
26 דא עקא, לסברתי, תוקפת המבקשת למעשה את פסק הדין שניתן עוד ביום 25.11.18, כמעט
27 שנה לפני הגשת בקשת רשות הערעור. לא רק זאת, אלא שמדובר בתקיפת פסק דין שנתן
28 תוקף להסכמתם המפורשת של הצדדים, בדבר מכירת דירת המגורים המשותפת. יודגש,
29 כי גם אילו קראה המבקשת את פסק הדין באופן המאפשר העמדת מדור ייחודי למבקשת
30 בדירה כתנאי למכירה, בשונה מלשונו המפורשת של פסק הדין, הרי שלכל המאוחר,
31 הובהרה הוראת פסק הדין בהחלטת בית המשפט קמא ביום 25.4.19, אשר היתה ברורה
32 וחד משמעית, וממנה ועד הגשת הבקשה חלפה תקופה של למעלה מחצי שנה.

33
34 עוד יודגש כי אין מדובר רק בחלוף זמן גרידא, אלא שבמהלך התקופה האמורה, נוצרה,
35 לסברתי, ציפייה והסתמכות של ממש מצד המשיב, על יסוד פסק הדין מיום 25.11.18, ולכל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני כבוד השופט גד גדעון

עמ"ש 23155-11-19

1 המאוחר, משעה שמונו כונסי נכסים למכירת הדירה. לעניין זה יצויין ויודגש, כי המבקשת
2 עצמה, נטלה חלק פעיל בהליכים שנועדו להוציא אל הפועל את הסכמת הצדדים שאושרה
3 בפסק הדין.

4
5 אשר לטענת הסמכות הייחודית של בית הדין הנכבד, יוער, כי על פני הדברים, משמסורה
6 סמכות מקבילה לשתי הערכאות לדון בשאלת המדור, כמרכיב במזונות אישה, ומשעה
7 שהגיעו הצדדים להסכמה הברורה והמפורשת שאושרה בפסק הדין מיום 25.11.18, הרי
8 שממילא יש לראותם כמי שהסכימו לסמכות בית המשפט, בכל הנוגע לאישור ההסכמה
9 האמורה, לרבות אם משתמעת ממנה הוראה בדבר המדור.

10
11 נוכח האמור, סבורני כי אילו הוגש ערעור במועד, הרי שסיכויי להתקבל לא היו ממשיים.

12
13 אשר לסיבת האיחור הנטענת – המבקשת תלתה את איחורה כולו בהתנהלות הלשכה לסיוע
14 משפטי. זאת, נוכח הפסיקה שלפיה, עניינים הקשורים לייצוג אדם דל אמצעים ע"י הלשכה
15 לסיוע משפטי, עשויים להוות שיקול לעניין הארכת מועד הקבוע בחיקוק. טענה זו, אינה
16 עשויה לעמוד ביחס לתקופת האיחור הממשית בענייננו, דהיינו, מאז מתן פסק הדין ביום
17 25.11.18, וביחס לתקופה האמורה, אין בפי המבקשת טענה העשויה לבסס טעם מיוחד
18 לצורך הארכת מועד הקבוע בחיקוק, כבענייננו.

19
20 7. לפיכך, נדחית הבקשה. בנסיבות העניין, תשלם המבקשת למשיב הוצאות תשובתו לבקשה,
21 בסך 2,500 ₪.

22
23 ניתנה היום, ה' טבת תש"פ, 02 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.

24
25
26

גד גדעון, שופט